

Y's fica à una catedral
que als set pams lo portal.
Al véurala ja la gent
Cap al carré fuig corrent
Y la pussa s' escapá
Destruint un campaná.
La segueixen mes de mil
Y ella fa cap al carril,
Que en aquell moment va passá
Y l'va fer descarrilá.
Va se tan de sopetón
Que va fé ensorrá un pon
Que tenia sols d' alsada
Vuit mil pams y una pulgada.
Mes vayent que res pot fe
Venen los del estrangé
Carregats de municions
Ab treinta mil batallons
Cuatrasents curantacuatra,
D' aquells que tot ho fan batra.
Buscantla per tot arreu
Pero ningú en lloch la veu.
Mes al últim l' han trobada
En una plassa assentada.
Ab la boca oberta un pam
Y menjan ab molta fam
Set quintás de pa moreno
Que descubrí un sereno.
Que l' tenia pels seus fins
Per enviá an als carlins.
Veyent que estava distreta
Desseguit diu un corneta,
Deixeuvos de fer mes foch
Qui l'ha de mata jo soch.
Y sense dir mes parauja
si acosta fent lo maula.
Y á dintra sa boca as fica.
Què a fe de dell no era xica.
Quan va ser dintra sa panxa
Pensava que era al Ensanxa.
Perque segons ell á dit
Era mes gran que Madrid.
Y ab cautela la matá
punxantli 'l rebost del pá.
Y per lo cul va sortí.
Que tothom lo va seguí.
Y mentras ho esplicaba.
Lo diari ja ho portava.
Acudeix l' ajuntament

En aquell mateix moment.
Per disposá sens molestia
Lo que 's fará de la bestia,
Cuatra mil estalladós
Varen fe veni 'ls senyors.
Comensanla á destallá
Per poguerla aprofitá.
De la pell sola, creuriau...
Cosa, que may ho diriau;
Ne van fe den mil botinas
Per las senyoretas finas,
De las camas, un manobra
Que per desgracia era pobre
Duas casas ne va fé
Y las vigas varen sé.
Las tripas eran tan llargas
Que ni havia moltas cargas.
Y una corda 'n van fe ab manya
Que va voltá tot Espanya.
Sense cap nus y afegit,
Segons aquí ho trobo escrit.
Lo cap, segons diu Simón
Sembla la bola del mon.
Y l' van dí á la esposició
De Segovia ó de Lyó.
Las costellas ajuntadas
Ben netas y emblanquinadas,
Ne serveixen avuy dia
En una ciutat de Hungria
Per palacio del baró
Que li deyen del bastó.
Lo demés que va quedá
Ho te l' qui la va matá.
Orellas, unglas y á més
Catorsa ó setza panés
Que tenia en un recó
Plens d' empollas de ví bo.
Lectors, aquí faig la creu:
Escoltéu y perdonéu...
Tot aixó mo explicá
Una jaya de Serviá,
Un hivern aprop del foch
Quan jo era xabalot.
Y jo com que soch prudent
Aqui acabo y dich AMENT.
Y aqui jo dono fi
vinga 'l trago y á dormi
perque may acabaría,
ni que estés dos anys y un dia,